

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. januar 2019
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Selina Rosenmeier
Sagsnr.: 2019-0032/06-0069
Dok.: 969273

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 19. december 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om danske kommuner i overensstemmelse med EU-retten kan vedtage kvoter for, hvor stor en andel af boligmassen i den givne kommune, der kan ejes af udenlandske selskaber og personer, som har erhvervet ejendomme med henblik på investering eller spekulation.”

Svar:

En ordning, hvor kommunerne får adgang til at vedtage en kvote for, hvor stor en andel af boligmassen i en kommune, der kan ejes af udenlandske selskaber og personer, som har erhvervet ejendomme med henblik på investering eller spekulation, vil skulle vurderes i forhold til EUF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, herunder bestemmelserne om kapitalens fri bevægelighed.

Det følger af TEUF artikel 63, at alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er forbudt. Ifølge praksis fra EU-Domstolen omfatter dette også restriktioner vedrørende adgangen til at foretage visse investeringer i fast ejendom.

Det er alene muligt at indføre sådanne restriktioner, hvis de kan begrundes i et af de tvingende almene hensyn, som EU-Domstolen har anerkendt, eller de traktatfæstede undtagelser om hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, jf. EUF-traktatens art. 65, stk. 1. Det er i så fald ligeledes et krav, at restriktionerne er proportionale, det vil sige, at de er egnede til at varetage de omhandlede hensyn og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt.

En nærmere vurdering af mulighederne for at indføre den nævnte ordning inden for rammerne af EU-retten vil bl.a. forudsætte nærmere oplysninger om, hvilket formål ordningen skal varetage.